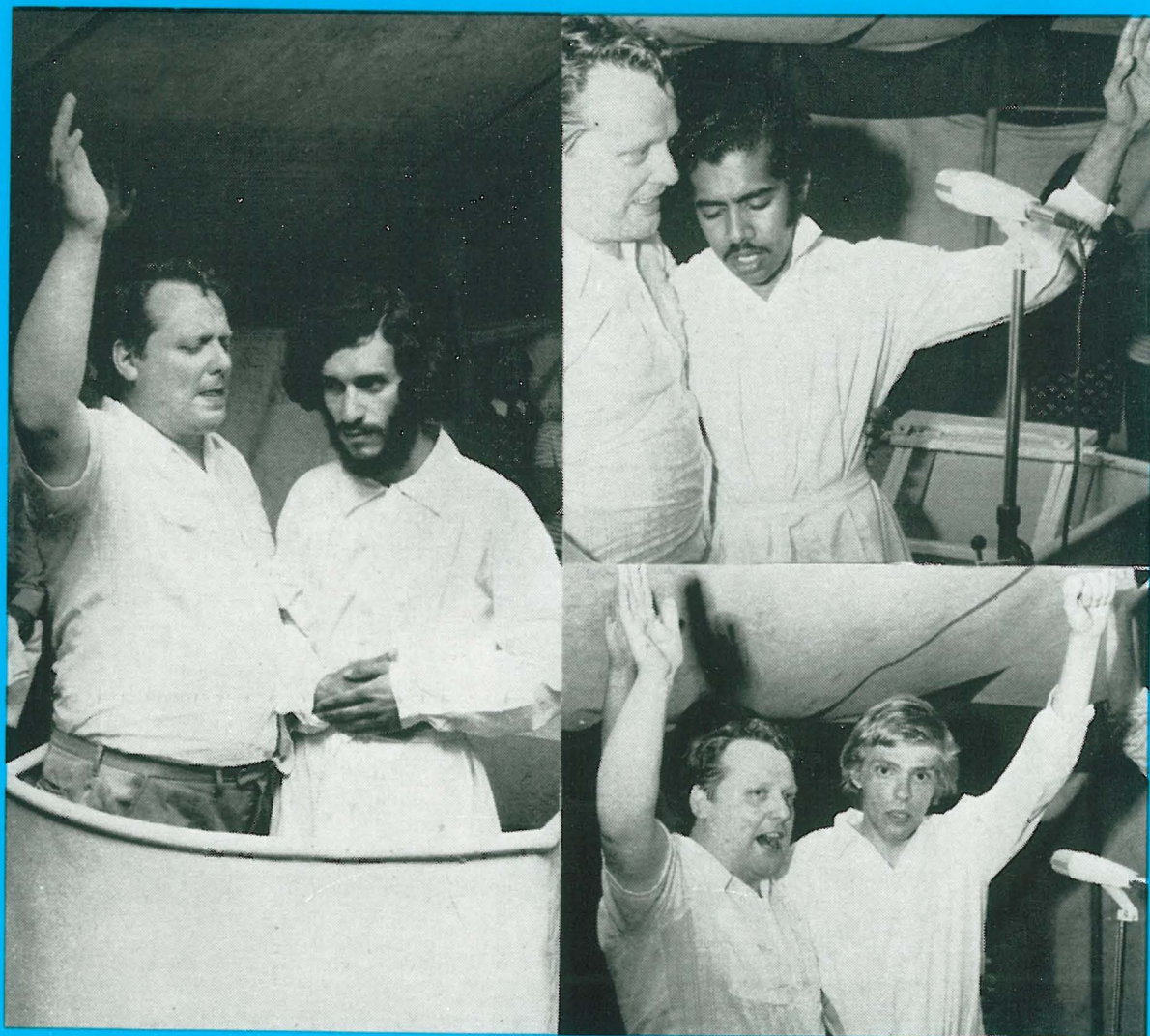

Midnattsropet

nr 12 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Unga invandrare blir ett i kristus! De möttes i en dopgrav i Tantolunden, Stockholm. En från Palestina, en från Indien, en från Kalix . . .

*Lyft upp era ögon och se
hur fälten vitnat till skörd*

Rättviks-konferensen i bild

Sommarvärmen följde oss till Rättvik. Ända in i konferenstältet på Knektplatsen. Det gjorde även folket, trots att Siljan låg där så nära mellan de mjuka kullarna och glittrade i solgasset.

En mycket nöjd Arne Imsen inledde:

— Vi har i flera år sökt efter en genuin turistort för att här göra en verklig evangelisationsdrive på badstränder och campingplatser.

— Nu när chansen kommit är vi naturligtvis glada. Vi kommer att dela upp oss i team, som skall se till att hela trakten här runt Siljan genljuder av väckelseappeller.

— Under de här dagarna kommer missionen att stå i centrum. Vi kommer att få ingående rapporter från både fjärran och nära fält, fortsatte Imsen. Och vi skall sätta oss in i problemen och se vad den aktuella situationen kräver av oss **nu**. Vi kan inte tillämpa gårdagens metoder i en värld som förändras från dag till dag. Men pris ske Gud, evangelium står där oföränderligt från evighet till evighet och det förnyas i uttrycks- och livsformer genom den helige Ande.

Medverkande under konferensen:

Jozé Gonsalves, Ernst Högländer, Brasilien. Francisco Perello, Sonja Sandvik och Barbro Steen, Spanien. Arabmissionären Margit Lindberg samt Arne Imsen i spetsen för Johannelundsungdomarna.

Bilder . . .

Evangelisationsdrive i Siljansbygd. I mitten planeras nya attacker av Iréne Andersson, Lasse Eriksson och Jan Hafsahl.

Gästrikar i Rättvik. Familjen Hedin, broder Wikström och syster Tunman möttes på Knektplatsen i Rättvik.

Foto: Lasse Andersson

aktuell kommentar

Lokala aktiviteter i kyrka-stat-frågan

□ Kyrka-stat-förslaget har lagts på is, och vi kan inte vänta på någon reform ännu på länge. För statsrådet Alva Myrdal var det ett personligt bakslag.

För de fria trossamfundet har icke stat-kyrka-arbetet varit förgäves, skriver dock Frikyrkorådets sekreterare Per Arne Aglert i Missionsbaneret. Bidragen kommer av allt att döma att kunna ökas. Skattefrågan är under utredning. Oinskränkt vigselbehörighet för samfundens pastorer förväntas snart, och en utredning om själavårdens ställning på offentliga institutioner är på gång.

Samtalen med samhällets representanter har nu kommit igång på allvar på alla nivåer. Sveriges frikyrkoråd står för den politiska bevakningen av regering och riksdag och har, fast det inte var tänkt från början, redan utvecklats till ett remissorgan. Aglert hoppas dock inte

desto mindre, att gemenskapen skall ytterligare utökas för att samhällsorganen inte utan vidare skall komma förbi en så betydelsefull befolkningsgrupp.

Av samma anledning önskar Aglert ett fördjupat samarbete på läns- och lokalplanet. De lokala frikyrkoråden bör nu ta på sig ansvaret att införa de kommunala myndigheterna representera samtliga (!) inom kommunen verkande församlingar, en ofrånkomlig och önskvärd uppgift för framtiden, menar han.

Att avgörandet i kyrka-stat-frågan skjuts upp betyder alltså inte att utvecklingen avstannat, men vad som nu sker, det sker tyst. Utvecklingen kommer i alla händelser att kräva en samlad ekumenisk satsning, bara det att den gemensamma satsningen nu tvingas söka sig nya vägar. Därför bör vi nu med största vaksamhet följa händelseutvecklingen. □

Kvinnorörelsen till attack

□ Nu har också den radikala kvinnorörelsen börjat med antiporraktioner av det mer dramatiska slaget. Efter att ha fått ett av sina fönster nedklett av målarfärg och sedan övermålad med slagord och symbolen för den radikala kvinnorörelsen, föredrog en butiksägare i Klarakvarteren att ta bort skyltningen av porr-tidningar i sitt fönster. Förmodligen anade han vilka vindar som nu håller på att blåsa.

Det är en allmän iakttagelse, att pornografibranschen hårdnat betydligt på senare tid, dels konkurrensmässigt, dels innehållsmässigt. Marknaden kräver alltmer av våld och perversiteter.

Märkligt nog har kvinnorna själva förhållit sig väldigt passiva. Här uppenbaras ju ett kvinnoförakt av sällsynt skrupulöst slag. Det är dock tydligt att framtiden knappast kommer att förflyta lika konfliktlös. Allt eftersom kvinnorna utlämnas på område efter område, ökar även spänningarna mellan könen liksom främlingskapet. Vi kommer således inte längre bara ha allt svårare rasmot-sättningar att göra med utan även en alltmer uppsplitande, stundtals osynlig, maktkamp mellan könen. Konsekvenserna kommer att visa sig till fullo först hos den nya generationen i ett desperat sökande efter identitet. Här kommer inte ens kyrkorna att förbli oberörda. □

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växels stängning 80 29 39.

Tidningen tillämnar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Eko från Rättvik

— Väckelse kommer inte genom något slags hokus-pokus, utan det har med målmedvetet arbete att göra, sade Arne Imsen under den kombinerade missionskonferens och evangelisationsveckan som hölls i Rättvik.

Detta i sin tur kräver överlåtelse, fortsatte Imsen. Ordet måste då få herravälde, därför att det är Ordet som är det skapande, renande, frigörande, uppehållande och förlösande medlet.

Får Ordet herravälde kommer det att ge utslag på många områden, för det första i predikan. Ordet predikan förekommer i ytterst liten omfattning i våra dagar. Det finns mycket tal och föredrag. Man talar också bara om kristendomens andrahandsverkningar. Man säger så här: "Sök Jesus, så blir du lycklig!" Men det är en billig frälsning, som enbart väddar till människornas egoism.

Man vänder sig även till publiken och säger: "Du som sitter här..." Och så försöker man beskriva människornas situation. Men det är ingen predikan. Det är något sentimentalt, vekt, gråtmilt och salvelsefullt i den framställningen.

Vi måste komma bort ifrån talet om att det är så härligt att vara frälst. Då man säger det, får man en känsla av, att man menar något annat, än vad bibeln menar. Johannes fattade saken så: "Jag, Johannes, eder broder, som med eder har del i bedrövelsen..."

Man lägger betoningen på uppbyggelsemomentet men berör sällan kampmomentet. Man talar om Lammet vid korset, då man i stället behövde tala om Lammet vid tronen, Lammet som blev Lejon. Den apostoliska predikan hade som huvudbeståndsdel Jesu Kristi uppståndelse. Det är ju det som är styrkan i vår förkunnelse. Människan behöver inte bara rättfärdiggörelse utan framför allt frigörelse. Vi är uppståndna med Kristus. Vi är i honom i himmelen, och han är i oss på jorden. Det är på det här budskapet människorna blir frälsta och helbräddagjorda.

Får Ordet herravälde kommer det även att ha oerhörd betydelse för vars och ens personliga liv. Skall vi komma vidare, kan vi inte fylla sinnet med det som kommer från veckotidningar och TV. Allt förslöande och fördummande måste offras. Det värsta är inte de inspirationer vi är medvetna om utan de omedvetna och som vi inte blir klara över, förrän vi kommit igenom i bön. De stora fienderna vi har att bekämpa är håglösheten och slappheten och den moderna laglösheten. Man säger att man är fri, men i själva verket är man bunden med tusen band.

Vi måste vara noga med vakthållningen. Alla falska frihetsideal har sitt ursprung i köttet. Särskilt vaksamma må vi vara, när nådegåvorna används på ett köttligt sätt.

Två ting måste vi även skilja mellan: de fria mötesformerna och de fria verksamhetsformerna. I ett möte skall alla kunna vara med, det är en sak. Men verksamhetsformen måste vara fast. Vem som helst kan inte bli kassör.

Attackerna mot församlingen blir allt intensivare. Det att Anden faller löser inte alla problem, utan vi möter hela tiden nya. Många frågor måste idag få ett klart svar, därför att många går förlorade bara därför att det finns så mycken oklarhet. De problem man sysslar med idag är mest bara skenproblem med skenlösningar.

De frågor vi måste ta itu med är därför de mest näraliggande. Finns det syndaförlåtelse i dopet? Måste man tala i tungor för att vara andedöpt? Vad är det som grundlägger församlingen? Kan man vara kristen utan att tillhöra någon församling? Vad är helgelse? Hur skall mission bedrivas?

Allt detta vi möter är förkroppsligat i olika system, som var och en härrör från någon lärofader. Alla lärofäder har kommit med något gott, men när inspirationen, anden och livet gått förlorat, har församlingen sökt sig till ett annat ideal, som legat så nära som möjligt de urkristliga idealen. När utvecklingen gått tillräckligt långt, finns ingen skillnad mellan världen och församlingen. Den absolut farligaste villfarelsen idag är barndopet och det statskyrkliga religionssystemet med dess helt immuniserande verkan mot evangelium.

Men när kyrkan säger ett och bibeln säger något annat — vad skall man då göra? Man tvingas då in i bibelstudium och bön, och man börjar fråga — vad säger skriften? Och när vi kämpat oss igenom, får vi den känslan, att om även vi är totalt ensamma, skulle vi ändå kunna predika för hela universum — ty lammet har blivit lejon.

Så måste det bli en uppgörelse på område efter område, där en förskjutning ägt rum. Det kommer att bli strid och konfrontationer, men det kommer att bli seger.

Frontrapport från Norge

HA TRO, VAKA OCH BED

Har du upplevt pingst? Ja, här i Norge har vi i sanning upplevt ett stormväder från himmelen. Vi har haft besök av en kär broder från Amerika, Joseph Bakke. Han var verkligen sänd från Herren för att väcka upp sitt folk, halleluja.

Vi fick uppleva Apostlagärningarnas 2:a kapitel. Det står att folket trodde att de var fulla av sött vin, och det trodde kanske många om oss också. Men, halleluja, när man får Den helige Andes vin, då flödar det över.

Och det var så mäktigt andeutgjutelse så att predikanten fick nästan inte komma till. Men, pris ske Gud, det är härligt när man känner strömmar från helgedomen.

Och det blev så levande för mig detta i Matt. 9:20—22 om kvinnan som led av blodgång.

Hon var så sjuk, men till slut orkade hon inte mer, efter tolv års kamp mot sjukdomsmakten. Nu satsade hon allt på att få möta Jesus. Hon trängde sig fram i

folkmassan, för det var många som ville att Jesus skulle röra vid dem.

Folk trängde på och knuffades, men hon gav sig inte. Och hon samlade det sista hon ägde av krafter och tänkte: "Bara jag får röra vid det yttersta av hans mantel". Hon sträckte sig fram och fick äntligen röra vid hans kläder. Strax gick en ström ut från hans kropp. Då Jesus såg henne, sade han: "Var vid gott mod, min dotter! Din tro har hjälpt dig." Och hon var fullkomligt helbräddad.

A, halleluja, är det inte härligt att få läsa om, praktisera och verkligen få uppleva samma tecken och under 1973 som då Jesus själv gick här nere.

Vi må verkligen bedja och ropa till Herren. Bönens makt är stor, tack och lov.

Men vad står det i 2 Kor. 12:10?

"Ja, därför finner jag behag i svaghet, i misshandling, i nöd, i förföljelse, i ångest för Kristi skull, ty när jag är svag, då är

jag stark." Amen.

Må Gud verkligen få gripa våra hjärtan, och att vi lever var dag, som om det skulle vara den sista innan Jesus kommer.

Låt oss tänka oss att Jesus kom om en vecka. Vad skulle inte Guds folk då göra. Det skulle bli fråga om att ha minst möjligt av jordens gods och guld, vinna själar för himmelen som aldrig förr och be till Gud natt som ljusan dag.

Må Gud hjälpa oss så vi har olja i våra lampor, när ropet ljuder: "Brudgummen kommer!" Låt oss inte vara som de jungfrur som somnade och kom för sent och som sade: "Herre, herre, låt upp för oss." Men han svarade och sade: "Sannerligen säger jag eder: Jag känner eder icke."

Vaka därför; ty I veten icke dagen, ej heller stunden. Amen. Matt. 25:11—13.

*Systerlig hälsning från
Anna Solberg*

Planera för hösten-73

**BIBEL- OCH
PROFETSKOLA**

**SKOLUNGDOMS-
VECKA I AUGUSTI**

på JOHANNELUND

Bibelcitat

”Och han framställde för dem en liknelse för att lära dem, att de alltid borde bedja utan att förtröttnas.

Han sade: »I en stad fanns en domare, som icke fruktade Gud och ej heller hade försyn för någon människa.

I samma stad fanns ock en änka, som åter och åter kom till honom och sade: 'Skaffa mig rätt av min motpart.'

Till en tid ville han icke. Men omsider sade han vid sig själv: 'Det må nu vara, att jag icke

fruktar Gud och ej heller har försyn för någon människa; likväl, eftersom denna änka är mig så besvärlig, vill jag ändå skaffa henne rätt, för att hon icke med sina ideliga besök skall aldeles pina ut mig.'»

Och Herren tillade: »Hören, vad den orättfärdige domaren här säger.

Skulle då Gud icke skaffa rätt åt sina utvalda, som ropa till honom dag och natt, och skulle han icke hava tålmod med dem?»”

Luk. 18: 1—7.

BÖN

är att andas andligt liv

Predikan i sammandrag av Arne Imsen del I

Varför är det så nödvändigt att lära sig bedja? Därför att allt som kallas bön inte är bön. Det finns mycket som kallas bön, som inte är något annat än avguderiväsen. Det är tillbedjan av avgudar eller självförgudning. Man kan använda både Guds namn och Jesu namn och Den helige Ande för att helt enkelt ge sken av, att man är bedjare, därför att det är fromt att vara bedjare. Fromma vill de flesta vara, även om man inte är det.

Då Jesus undervisar om bönen, plockar Han fram det mest hjälplösa, som dåtidens samhälle överhuvudtaget kände till. Det var en änka. Vi förstår att för henne fanns det många smärtsamma upplevelser. Det

var sorg, bedrövelse, ensamhet, fruktan, underlägsenhet och mindervärdighet, ty en änka i Israel hade i realiteten förlorat sitt stöd, sin försörjare, sin talesman och förespråkare. Hon hade förlorat sitt namn och var ingenting. Men vanligtvis hade hon många motståndare, därför att när mannen gått bort, lämnade han ofta stora skulder efter sig. Så det som änkan satt kvar med, det var motståndare och skulder och försörjningsbörda och framför allt: sin oerhörda ensamhet.

Hon hade ingen institution, dit hon kunde gå och få förblivande hjälp. Det fanns ingenting, som kunde ändra hennes status. Hon kunde få allmosor eller till-

"Bön det är att umgås med Gud och få Guds hemligheter uppenbarade för sig. Bön påverkar bedjaren, påverkar ängla- världen, påverkar Gud, påverkar samhällsmiljön. Därför är det så oerhört viktigt att lära sig bedja på ett rätt sätt av Jesus Kristus själv."

fällig hjälp i en nödsituation, men ingenting förblivande. Hon var utlämnad, utlämnad åt starka makter.

Det är den bilden Jesus för fram, när Han säger, att han vill lära oss att bedja. Inte bara tillfälligt, lustbetonat, när man känner att det är ljust och välsignat och gott att delta i bönen. *Han vill lära oss att alltid bedja utan att förtrötta.*

Kvalificerar då nöden oss? Är det så att Gud kommer till oss och meriterar oss, därför att vi har fått så mycken nöd och vanda? Är nöden i sig själv en merit? Är påfrestningen en merit, är fattigdomen en merit, är hjälplösheten en merit? Naturligtvis inte. Men allt detta gör oss ödmjuka. Det är vad saken gäller. Gud önskar inte att vi skall leva i nöd och vanda, därför att han gläds över, att vi har det svårt och är i strid med makterna. Gud vill att vi skall inta den rätta positionen, den position som gör det möjligt för honom att förhållas sig. Vad är det för position? Det är ödmjukheten.

Hjälplös och uttömd

Gud börjar inte med att ösa välsignelser över bedjaren. Som regel börjar han med att plocka undan alla stöd. Allting. Någon berättade så här: "Jag hade beslutat att bedja mig igenom mitt problem och gick in i bönen för att möta Gud. Jag tänkte att nu skulle det bli något helt annat med mig. Nu skulle jag bli stark, frimodig och framgångsrik. Men jag hade inte bedit mer än två dagar, förrän jag upplevde, att jag blev mer och mer hjälplös. Då ställde jag frågan: Kan det här vara riktigt? Är jag på rätt väg, när jag i stället för att uppleva välsignelser blir mer och mer hjälplös och uttömd?"

Guds problem, det är inte att fylla oss, det är att tömma oss. Först tömmer Gud oss, tömmer oss på våra egna avsikter, tömmer oss på våra ambitioner.

Gud tömmer oss på vår mänskliga inspiration och kraft: allt detta som härrör från vårt eget självgjorda fromhetsväsen och gudstjänstliv. När den processen är klar, då har vi nått botten. Har du upplevt verklig utblottelse någon gång? Har du varit med om det, då vet du också vad det vill säga att uppleva Guds härlighet.

Varför är den här processen så nödvändig? Naturligtvis därför att Gud måste leda oss in i en ödmjuk ställning. Gud delar inte sin ära med någon. Aldrig. Där det finns högmot och stolthet, där är Gud motståndare. Där det finns självförgudning, självförhållande och självförverkligande, där är Gud utanför. I Guds rike är det fråga om detta: Kristus-förverkligande. Gud måste få leda oss dit.

Till och med en sak som bönen kan bli ett medel till självförverkligande, om vi använder oss av det på fel sätt. Vi behöver sitta ner och lyssna till vad Jesus säger i Matt. 6.

"Tagen eder till vara för att öva eder rättfärdighet inför människorna för att bli sedda av dem; annars haven I ingen lön hos eder Fader, som är i himmelen."

Att skåda en annan värld

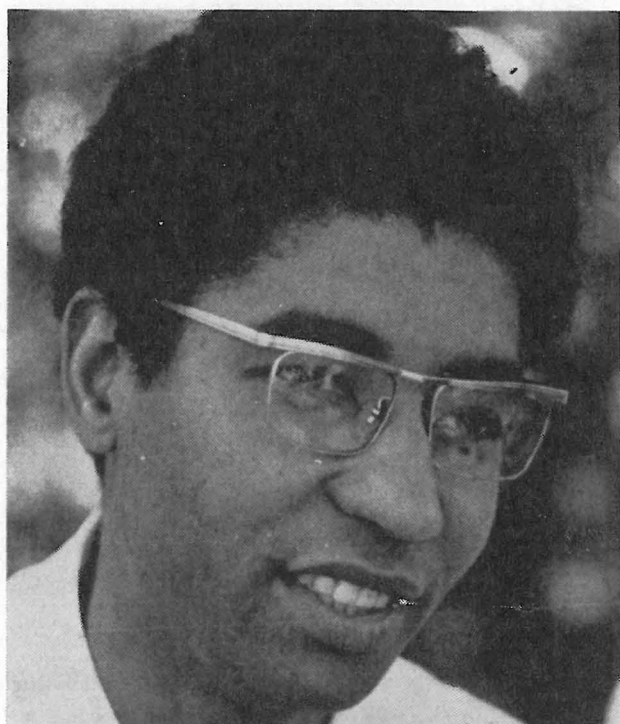
Många människor går fel här. Gud blir aldrig skyldig någon något. Han vet precis vad vi gör och Han känner motivet för våra handlingar. Vi läser vidare; "Och när I bedjen, skolen I icke vara såsom skrymtarna, vilka gärna stå i synagogorna och i gathörnen och bedja för att bli sedda av människorna. Sannerligen säger jag eder: de hava fått ut sin lön.

Nej, när du vill bedja, gå då in i din kammare och stäng igen din dörr och bed till din Fader i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, vedergälla dig."

Han vill lära oss att alltid bedja utan att förtrötta. Vad är det som drar oss och som driver oss? Är det religiös fåfänga, att bli sedd av människor? Eller är det en annan konflikt vi befinner oss i. Vi tycker att det hör till det kristna livet att man skall bedja. Så beder man för att tillfredsställa samvetets minimikrav.

Men bön det är inte att uppehålla en religiös formalism och inte heller att excellera en mängd ord. Bön, det är att umgås med Gud och bli förtrogen med Guds hemligheter och få dem uppenbarade för sig. Bön det är att skåda in i en annan värld, i den till-

Forts. sid. 15

Jag läser teologi här i Sverige. I två år har jag läst vid bibelinstitutet i Orsa och vikarierar där som lärare nu. Jag känner det nödvändigt att ständigt vara i aktion och andligen upplysa människor. Vi måste ivrigt verka i den här sista tiden och här i Sverige måste vi ta vara på de möjligheter vi har här.

En ny människa — ett nytt perspektiv

Antonio Barbossa da Silva som vi här har glädjen att presentera för Midnattsropets läsare kom till Norden på, som han säger, förintelsens väg för att lära mera om revolutionens och hatets principer. Han var fast besluten att återvända till sitt folk för att delta i kampen mot kolonialism och förtryck. Men under studietiden gjorde han en religiös erfarenhet som förvandlade revolutionären till brinnande kristen. Antonio tycker fortfarande illa om förtrycket. Men det finns ett förtryck som är värre, syndens makt.

— Här sitter grundproblemet, menar han.

— Och här är vi alla lika och har samma väg att gå genom självlivets död till livet i Kristus.

Bibeln betyder mycket för denne unge begåvade man. Att han är väl hemmastadd i Ordet bevisade han genom en andraplacing i tidningen Dagens stora bibeltävling helt nyligen. Antonio vann hårfint över den kände pingstförkunnaren Harald Gustafsson.

Björn Blåhammar har sammanfattat hans berättelse.

— När jag kom till Norden för fem år sedan så var det för att studera revolutionen. Jag kom hit för att lära om den politiska omstörtningens principer. Jag kom på förödelsens väg och var bitter över de politiska omständigheterna i mitt hemland.

Men Jesus kom in i mitt liv, jag tog emot Hans frälsning. Han gav mig ett annat perspektiv på livet och människorna, reducerade det till vad det var, samtidigt som jag började ana Guds storhet. Och bibeln blev min käraste bok. Nu går jag en annan väg. Jesus har lärt mig kärlekens väg. Och jag vandrar med honom på den.

Antonio, du är född i Afrika, vill du berätta något om din uppväxt?

Jag är född på Kap Verde som är en portugisisk koloni utanför Senegal. Det är ett kolonialland där Portugal dirigerar hela samhällsverksamheten. Jag hade goda möjligheter till skolutbildning när jag växte upp. Nitton år gammal blev jag inkallad som soldat i flygvapnet och fick vara tre år i Lissabon och två år i Angola.

Vad gjorde du sedan efter militärtjänsten?

Jag var inte så säker vad jag ville göra i livet. Men tog arbete på ett bokförlag i Lissabon och började läsa psykologi vid universitetet på kvällarna. Det blev snart för mycket, jag orkade inte med, men fick då möjligheter genom bekanta att åka till Norge och arbeta där.

Hur kändes det att bli bosatt i Norge?

☐ **Ville bekämpa kolonialismen**

Det tog en tid innan jag acklimatiserade mig där. Allt var så ovanligt, klimat, människor, vanor, språk. Jag började i alla fall med

att lära mig norska.

Efter ett tag fortsatte jag med att läsa psykologi, för jag ville utbilda mig till revolutionär. Det var den strävan jag hade. Det fanns hela tiden i min tankevärld: det koloniala mönstret som jag vuxit upp i, och det förtryck av människor som jag själv upplevt och som jag sett i kolonierna. Jag ville utbilda mig och sedan åka tillbaka och försöka hjälpa de afrikanska folken som var under kolonialismen.

Men så förändrades plötsligt hela min situation. Någonting skedde som gick helt utanför de planer som jag välvt över framtiden. Jag fick kontakt med kristna studenter, och jag upplevde att de var så sällsynt äkta och sanna och att de var levande, jag drog till dem och försökte finna ut vad det var som jag saknade i min livsuppfattning. Snart insåg jag att det fanns något annat än en intellektuell idé om Gud. Att det fanns verklig, andlig substans.

☐ **En ny människa ett nytt perspektiv**

Jag fick uppleva en personlig om-

vändelse till Jesus. Detta gav mig en helt ny syn på tingen. Det gav mig en ny syn på mig själv, på dem som jag tänkte hjälpa, på det som jag tänkte kämpa mot och det gav mig en ny vy över människor överhuvudtaget.

Med detta sätt att tänka och betrakta människor, försökte jag komma iväg till USA. Där avsåg jag att ingående studera bibeln och kristendomens värderingar och dess syn på människan. Man jag kom aldrig iväg dit. Istället hamnade jag i Sverige.

Du har en stark kunskapsörst?

Ja, jag behövde inte åka till USA för att studera teologi, det gör jag här i Sverige. Två år har jag läst vid Betelinstitutet i Orsa och vikarierar där som lärare nu.

Jag känner ett behov av att tränga in i bibelns verklighet och att utöka det teologiska perspektivet. Jag känner det nödvändigt att vara i ständig verksamhet och andligen upplysa människor. Vi måste ta vara på de möjligheter som finns här i Sverige att sprida evangelium och att föra Jesu ord vidare, ut över världen.

Jag vet att Jesus lever

Jag blev frälst 1969. Jag är andedöpt och döpt i vatten. Det är underbart att gå med evangelium till klasskamraterna och det är härligt att få vittna på mötena. Du får välja himmelen eller helvetet. Välj himmelen! Tag emot denna underbara gåva som Gud skänker dig. Ta emot frälsningen! Han vill frälsa dig; han kan frälsa dig. Gå inte ut i världen med andra ungdomar som dricker och röker och som lever sitt liv helt i synd, utan kom till Jesus, han tar emot dig precis som du är.

"Men", tänker du, "då bara skrattar dom åt mig om jag blir frälst". Ja, låt dem skratta åt dig då, så får de se att du har ett lång-

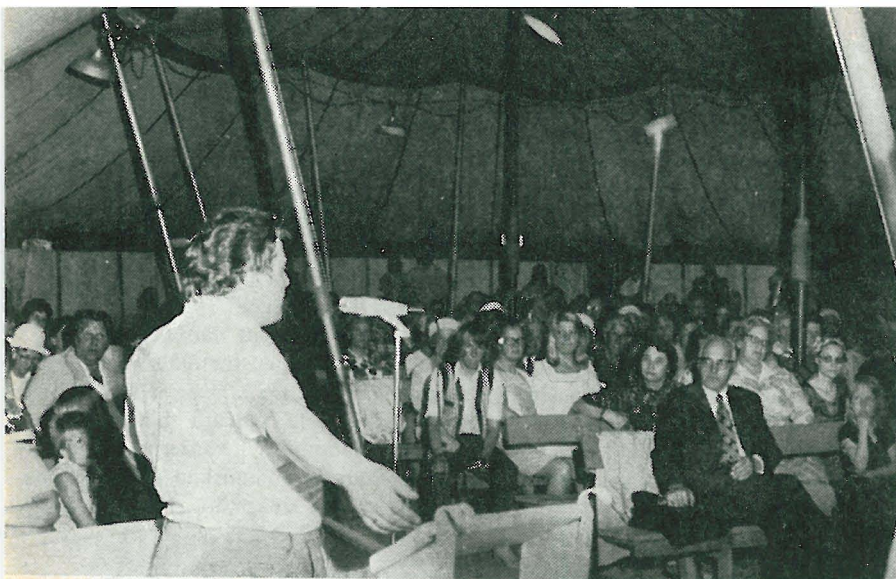
tande hjärta. Tänk, det kommer en dag då Jesus kommer och hämtar brudeskaran hem. Ska du vara med? Tag emot Jesus, vänta inte, säg inte "en annan gång", då kan det vara för sent.

Jesus dog för oss på korsets stam, men på tredje dagen uppstod han. Det är många som inte tror att han lever. Där har de fel. Om han inte lever, då skulle inte jag vara frälst i dag.

Jesus kommer snart, är du redo? Upp. 22:16—21.

Störst av allt är Guds kärlek!

*Fridshälsningar
Rose-Marie Karlsson, 13 år*

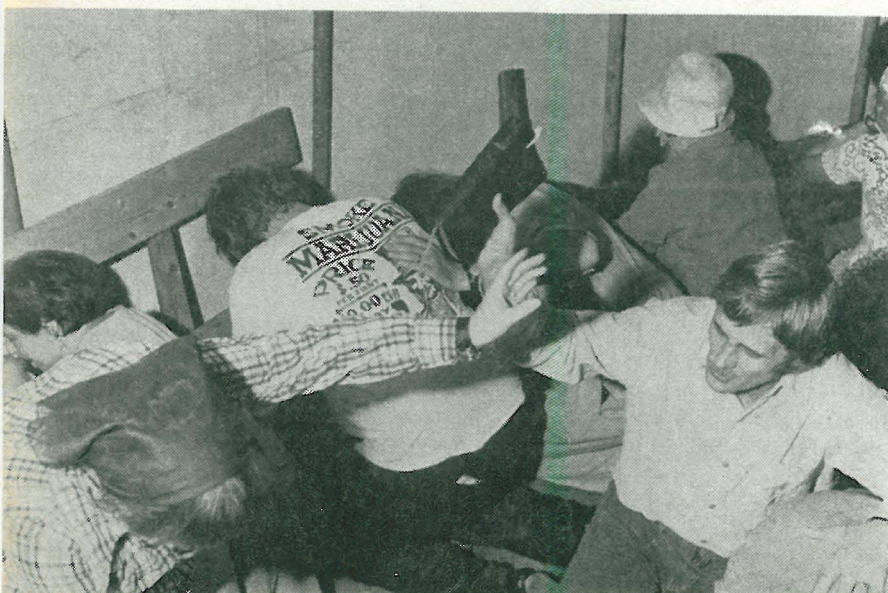
Unga människor, nydöpta till Kristus. I den andemättade atmosfären kan ännu mycket ske.

Eftermöte

I korta, kärnfulla satser går inbjudan till frälsning ut.

Någon trotsar sans och förnuft och går till ett revolutionerande möte med Jesus, som ger nytt liv, ett nytt mål och ny gemenskap.

Kjell Roos, beder med människor vid botbänken.

Det blev stor seger i finalen för Guds folk när Maranataförsamlingen avslutade sin sjunde kampanj i Tantolunden.

— Det här var en av de mest förunderliga dopförättningar jag varit med om, sade *Arne Imsen* och tryckte en ung indier till sitt bröst. Vår broder såg ut att inte vilja lämna dopgraven. Lovsången steg i vågor under takdukarna och vi är förvissade om att Michael också blev döpt i den helige Ande just i den stunden.

Det var alldeles fullt och mycket varmt den här finalkvällen i

Rappo

SEGI

tältet. Tre laddade veckor ligger bakom, många människor har funnit tron och frälsningen i till det yttre mycket enkla väckelsemöten. Det har även i år visat sig att tältet i Tanto fungerat som jourstation för olyckliga människor i Sommarstockholm och vi har haft frälsningsmöten även mitt i natten.

□ □ □

Inga speciella vittnen har kallats. Däremot har våra glada Johannelundsungdomar gjort en berömvärd insats. Inget möte har varit oviktigt och när klockan slagit halv åtta återfanns ett väl förberett sammansvetsat team på estraden med ett mål för ögonen; vinna själar. Ett framträdande som vittnar om disciplin och fostran. Vår kock *Kjell Roos* lämnade sällan utrymmet bakom estraden där han fanns på plats för att lotsa medmänniskor igenom till liv i Gud.

Men vi har haft många besök. *Antonio Barbosa da Silva* kom till oss och vittnade i flera möten.

Forts. sid. 17

Sergels torg i Stockholm. Arkitekternas betongbrutalitет slår emot en. Solen ligger på som ett vibrerande sommarfenomen. Det här torget där människor stöts och blöts, är ett svenskt ansikte av sjuttiotalskaraktär och det ropar ut en andlig nöd av oerhörda proportioner.

En japan på Sergels torg. Bredvid sig en belamrad cykel som rullat genom hela Europa. En solbränd, småväxt, jeansklädd, långhårig japan. En sökare. Ett antal frågor om livet och tillvaron, obesvarade, molande, pockande. En

märkningsvärt dålig i engelska. Och då får han höra sång från en grupp människor, och det är en sång som söker sig in i hans hjärtas djup och får honom att stanna upp och låta sig fyllas i hela sitt inre av det särpräglade, men mäktiga bruset. Där står han i en timmes tid och lyssnar och lyssnar ännu mer.

Och vi från Maranataförsamlingen sjunger våra enkla väckelse-sånger, ut över den lyssnande människoskaran sjunger vi om Jesus som har frälst oss, som är vår glädje och vår starkhet och att

man och pratar med honom. Choichi, som var på en världsresa för att samla intryck av människor och studera vid ett japanskt universitet och skulle bli journalist, hade aldrig hört talas om Jesus och aldrig sett en bibel innan han kom till Johannelund. Men den söndagskvällen sitter han med sin landsman och talar om Jesus. Och kvällen efter i tältet går de båda fram och beder.

□ □ □

Några dagar tidigare hade Michael kommit till oss. Han stod också på Sergels torg och lyssnade till Ma-

er från tältserien i Tantolunden

R I FINALEN

Foto: Lasse Andersson

hjärtats hunger efter sanning och mål och mening i livet. En obändlig livslängtan och en nyfikenhet på livsföreteelserna som drivit honom över halva jorden. Där kommer han dragande med sin cykel över torget, berest, blaserad, utan att kunna ett ord svenska och an-

Han kommer snart igen. Den här söndagen är Anden så stark att vi inte vill sluta sjunga och det samlas fler och fler människor som lyssnar.

Choichi, en japan som kom lif-tande till oss tre dagar tidigare är med oss och upptäcker sin lands-

ranatasången, och följde med oss till tältet i Tantolunden. Han berättade att han var en indisk student och han hade varit ett par månader i Sverige och han letade efter en levande kristen gemenskap.

Forts. sid. 17

Internationellt på Johannelund

Under sommaren har Johannelund haft många utländska gäster. Kring kaffebordet under ekarna, ser vi Antonio Barbossa da Silva, fru da Silva, värden Arne Imsen, arabmissionären Margit, och från Brasilien Ernst Högländer och Jozé Gonsalves. Till höger våra spanska vänner Francisco Perello och Francisco A.

FÖRLORAD OSKULD

Text: Stina Fridolfsson

I vårt land, där människornas sinnen är så besmittade och förstörda genom dels pornografisk litteratur och propaganda, dels den västerländska kulturens dubbelmoral, väcker en sådan rubrik nästan genans hos våra fromma läsare. Men begreppet "oskuld" är värt en grundlig betraktelse. Moralen är ofta mycket tänjbar, och vad som egentligen är rätt blir därför många gånger svårt att förstå.

En jungfru är väl den mest åtråvärda kvinna som finns. Varje man drömmer om att få äga en jungfru — en kvinna som ingen annan rört. En oskuld. En man borde ha rätt att kräva av den kvinna som ska bli hans att ingen annan fått hennes kärlek. Gud skapade kvinnan till att vara en hjälp åt mannen "Till din man skall din åtrå vara, och han skall råda över dig." Det är den gudomliga skapelsens ordning. Mannen skulle äkta en jungfru. En kvinna ska i oskuld vara trolövd, i oskuld äkta den man hon har kär och i oskuld föda barn åt honom. Oskulden går förlorad om hon ger sig åt en annan än sin egen man. Och den kvinna som en gång förlorat sin oskuld kan aldrig få den tillbaka.

I denna trolöshetens tid har vi inte mycket känsla kvar för oskuld och jungfrulig renhet. Den man som kräver en jungfru till brud, får söka länge.

Jesus Kristus, vår himmelske brudgum, prutar inte av på sina krav. Han vägrar äkta någon annan än en ren jungfru. Han ska till himlen föra in en ren brud. Den som gett sin kärlek åt någon annan än Kristus har inga förutsättningar att få lyftas på skyarna, Jesus till mötes när han hämtar sin brud från jorden. Lammets hustru blir aldrig den som levtt ett skökoliv.

Förr var det så att den vita klänning och slöja bruden bar skulle vara tecken på att hon var jungfru, och att ingen annan man än den som stod vid hennes sida ägt henne. De som gift om sig — änkor och fränskilda — bar naturligtvis inte den vita dräkten. Andra, som inte så uppenbart tillhört någon annan, försökte nog gärna under sken av oskuld viga sig iklädda vit bröllopsdräkt.

Men hur vit och ren än flickan tedde sig för bröllopgästerna, kunde inte den jungfruliga renhet som hon en gång ägt återvinnas. Den

var förlorad en gång för alla.

Om det i andens värld fungerade som bland oss arma människobarn, då vore många hjälplöst förlorade, och Jesus troligen utan brud i evigheten. Men lyssna här! I Guds rike med andens lagar kan en sköka åter bli en ren jungfru. Ty för Gud är ingenting omöjligt. Men hur ska det gå till? Jo, hon kan *åter födas på nytt!* Genom att erkänna sin synd och överlämna sig åt döden kan hon få — ännu en gång — nytt liv och ny jungfrudom.

Det finns en väg ut ur förnedring och skam! Det finns möjlighet att åter bli ren som ett oskrivet blad. "*Kom, låt oss gå till rätta med varandra!*" sa Herren till sitt egendomsfolk. "*Om edra synder än äro blodröda, så kunna de bliva snövita!*"

I samma profetbok, Jesaja, klagar han och sörjer över den folkrika staden som blivit en sköka.

Guds egendomsfolk uppmanades på Jesaja tid att söka Guds ansikte till rening och upprättelse. Hur är det i dag? Guds folk, hur är det? Behöver vi rening? Fariséerna skröt för Jesus om att de var

Forts. sid. 16

TRONS HJÄLTAR

Från historien och traditionen finner vi, att alla apostlarna utom Johannes dog en våldsamt och brutal död.

1. Petrus blev korsfäst i likhet med Jesus, och detta enligt traditionen på egen begäran med huvudet ned, enär han ansåg sig ovärdig att bli korsfäst på samma sätt som Jesus.

2. Andreas blev bunden på ett kors och lämnad att dö av utmattning.

3. Jakob, den äldre blev halshuggen i Jerusalem på befallning av Herodes.

4. Jakob, Herrens broder, blev nedkastad från ett torn, sedan stenad och till sist ihjälslagen med en valkares klubba.

5. Filippus blev bunden och hängd på en pelare.

6. Bartolomeus blev hudflängd och dödad på befallning av en barbarisk konung.

7. Matteus blev dödad med spjut.

8. Tomas blev skjuten med en svärm av pilar, under det han bad, och efteråt genomborrad med sablar.

9. Markus blev dragen på gatorna i Alexandria, till dess han dog av utmattning.

10. Lukas blev hängd i ett olivträd i Grekland.

11. Johannes dog en naturlig död i Efesus efter år 100.

12. Paulus blev halshuggen på Marskullen i Rom på befallning av kejsar Nero.

13. Judas hängde sig själv, och hans inälvor flöt ut. Det var ej martyrdöd utan självmord. (Judas hade vid den tidpunkten lämnat apostlaämbetet.)

14. Barnabas blev stenad till döds av judarna.

Så slutade apostlarna utom Judas sitt liv här på jorden. Hellre än att avsäga sig tron på Jesus, mottog de martyrdöden och gick med triumf in i härligheten.

Utdrag ur Biblisk Tidskrift årgång 1927, något omarbetat av Axel R. Olsson.

SPRID MIDNATTSROPET — bli kommissionär

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet? Vi har alla anhöriga, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap. Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

☐ Jag är prenumerant

☐ Jag är ej prenumerant

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.: Tel.: .../.....

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35. Postgironr 57 16 20.

Han kommer till Sverige

En syn publicerad i MR juni 1962

Ljuvliga hälsning, som möter mig i nattlig timma. Grammofonskivan jag köpte i Kungshallen efter "den fria församlingens" underbara möte där, spelar jag om och om igen allt medan mitt hjärta fylls av en överflödande glädje. Inspelningen är gjord under ett möte i Skien i Norge och de saliga vännerna där sjunger under stor hänförelse: "Vilken underbar dag det vill bli" Halleluja! Det skall bli en underbar dag när Jesus kommer. En underbar dag för dem, som är redo, för dem som älskar Jesu namn. Men för dem, som nonchalerat Jesu eget varningsrop: "Se, jag kommer snart" skall det bli en dag av mörker och trångmål, av ångest och förskräckelse — en det föröddas hoppets dag.

Medan jag lyssnar till sångens inspirerande budskap, strömmar emot mig många sköna minnen av de flydda årens gemenskap med Jesus. — Frälsningsstunden i mitt åttonde levnadsår då jag gav allt, hela min framtid, åt Jesus och syndaförlåtelsens frid blev min. Redan då tändes nitälskans glöd i mitt hjärta och jag möttes av en helig kallelse till tjänst för själars frälsning.

Ären har flytt så fort! — Jag minns många ensamma stunder inför Herren då han uppenbarat sin härlighet — strider stridda på knä — segerjubel och salighet och fröjd utan gräns — lidandes-dalar och solljusa höjder — "när Jesus talte i nattlig stund så ljuvligt hans röst jag hörde — han bjöd mig att leva

på Ordets grund — till floden av frid mig förde." — När jag steg ned i dopets grav och himlen öppnades över mig och jag såg *Jesús* allena. — När jag av många samverkande orsaker kände mig utfattig och döende till min andliga människa och ropade, badande i tårar, i djupaste smärta och nöd: "Herre, Herre låt någonting nytt ske i mitt liv." Herren svarade med att låta mig undfå ett dop i helig Ande. Halleluja! Förundras någon över att min glädje är så stor och min längtan så djup efter "den underbara dagen då Jesus skall komma och hämta sin brud. Men dessförinnan väntar jag och alla levande kristna med mig på tidernas nödvändigaste och största bönesvar på vårt ovillkorligt angelägnaste böneämne. Sänd en väckelse Gud! Det har varit och skall förbli mitt dagliga böneämne. Börja med mig Herre! Gör mig till en flammande elds-låga, som tänder, som värmer, som lyser. Sänd en väckelse Gud över hela kristenheten. Gör varje bekännande kristen till ett väckelserop! Många tecken tyder på att svaret ovanifrån är givet. Snart, snarare än vi tror, är väckelsen ett obestridligt faktum.

Sedan länge har den helige Ande manat mig till att skriva ned följande.

Det är lördagskväll! — Vi skriver november 1960. — Dagen har varit underbar i Jesu gemenskap. I het längtan efter ett större mått av den helige Andes kraft har jag i Ordet

och bönen trängt mig nära min Frälsare. Jag har upplevt hans heliga närhet så otroligt märkbart och med mitt hjärtas hela intensitet har jag ropat: "Mer av dig själv Jesus — mer av dig själv." — Fylld av den djupaste himmelska frid går jag till vila, det är så rofyllt och skönt i mitt hem denna afton och jag somnar helt betagen av ett det allra starkaste medvetande om att jag är i Jesu händer. — (Vet du hur det känns, förstår du mig väl). — Men jag vaknar igen helt plötsligt med en skakande förnimmelse av att någon är i mitt sovrum. Det är inte utan att mina händer skälver en smula när jag tänder nattlampan. Jag ser mig omkring. Nej, det finns ingen människa här. En mild röst viskar i tystnaden: "Var stilla". Av den mycket säregna atmosfären är jag oförmögen att röra mig. Gripnen bidrar jag det som skall ske. — I ett nu är det som om väggen mitt emot mig plånas ut. En stor karta över Sverige och Norge rullas upp. Den svenska delen av kartan är helt mörklagd medan den norska delen är något tydligare. Mitt hjärta sammansmältes av ångest då jag ser det mörklagda Sverige. Min tårade blick drages ofrivilligt över till det något ljusare Norge. Då får jag se något som försätter mig i ett saligt drömande tillstånd för veckor framåt, ja som präglar min tillvaro för återstoden av mitt jordiska liv. — Först

Forts. nästa sida

ser jag ett namn på en ort i Norge. Jag har varit på en hel del platser i vårt grannland men aldrig i Skien det namn jag nu ser i en lysande skrift. Jag ser en gestalt som långsamt reser sig upp vid detta namn. Vem är det? — Det är Jesus!

Jesus i en obeskrivlig strålgång. Jesus i ett skinande ljus, så starkt att mina ögon bländas. Han lyfter sina armar. Då viker allt dunkelt undan och hela den norska delen av kartan upplyses av ljuset från Jesus. Jag ropar högt: "Jesus, Jesus". O, nu ser jag hans blick, jag ser hans konungliga härlighet, jag ser hur han går med dröjande steg från Skien, till Oslo, där jag upplevt så många underbara ting. Men han dröjer inte kvar där ty nu har folket också där sett hans härlighet. Stilla går han mot gränsen till Sverige. Jag är så spänd på nästa moment av uppenbarelsen att hela min varelse skakar och jag ropar ännu högre än förut: "Jesus, Jesus". Och Jesus kommer. Halleluja. Kommer över gränsen till Sverige. Han kommer, kommer till Sverige! Jag jublar. Han kommer till Stockholm. Mörkret försvinner för det Eviga Ljuset. Sverige badar i

skimrande ljus. Väckelsens ljus. — Är jag vaken eller drömmer jag? Nej, jag är klarvaken. Herren har i sin stora nåd och outgrundliga kärlek för en enkel kvinna uppenbarat sin vilja.

Medan jag sitter här försjunken i tankar, i bön och begrundan, denna ljuvliga, solljusa vårdag hör jag på nytt sången från mötet i Skien: "Vilken underbar dag det vill bli."

Ja det skall bli en underbar dag när mina älskade, som ännu inte är frälsta, drages ner i väckelsens flodvåg. Det skall bli en underbar dag när den frälsningsarmékår jag tillhör i ännu högre grad upplever förnyelsens, väckelsens under. Det skall bli en underbar dag när varje församling, ja när hela kristenheten ser sig nödsakad att erkänna att det allra mest högaktuella för oss sena tiders barn är en genomgripande väckelse — en kärlekens väckelse.

"Ty snart kommer Jesus att hemtaga sin brud — han kommer snart och ger oss bud." Halleluja!

"Vilken underbar dag det skall bli!"

Stockholm i juni 1962

Annalisa Qvarfordt

**Kom och upplev
solen
och grönskan på**

JOHANNELUND

— idyllen mitt i storstaden —

T Alvik, Buss 114 till Gesundaplan, adr. Missionsv. 24, Bromma (vid Svartviksvägen)

SERVERING OCH LOGI

Tel. 08/80 29 35

Öppet alla dagar
11.00—22.30

Tältguide -73-

Stora tältet

MALMKÖPING, Malmahed 14—22 juli

VÄSTERÅS 28 juli—12 aug.

UPPSALA, vid Fyrisvallen 18 aug.—2 sept.

Norrlandstältet

MOSKOSEL 29 juni—8 juli

SKELLEFTEÅ 28 juli—19 aug.

LULEÅ 23 aug.—2 sept.

BÖN...

forts. fr. sid. 7

kommande världen. Bön är att se Jesus. Men bön är också att identifiera sig med Jesus. Bön är att andas andligt liv.

Bön, det är att när behovet inställer sig, kunna påverka Gud. Hörde du det? Att kunna påverka Gud. Så att i stället för att land, samhällen och kvarter och

hus överlämnas till dom och förbannelse, så låter Gud frälsning komma människor till del.

Bön, påverkar bedjaren, påverkar änglavärlden, påverkar Gud, påverkar miljön, påverkar allt. Bön är ett livsuttryck, och det är den livsuppehållande kraften.

Forts. i nästa nummer

ISRAEL

24-9 – 8-10 1973

Specialresa till
specialpris

Jerusalem, gamla stan.

Bli med på resan till "det heliga Landet" och besök alla de välkända platserna som du läser om i Bibeln.

Upplev **HISTORIEN I NUTID** tillsammans med reseledarna **Arne Imsen** och **Gunno Anderzon**.

Vi åker med välrenommerade GDG. Jetflyget går från Köpenhamn, men anslutningsflyg finns. I Israel åker vi i luftkonditionerad buss och bor på 3-stjärniga hotell i Jerusalem, Tiberias och Natanya.

För anmälan senast den 10 sept. 1973.

Anmälan och övriga upplysningar ring 08/80 29 35. Fråga efter Gunno Anderzon eller skriv till "Israelresan", G. Anderzon, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Abrahams barn, och återopade detta som garanti för Guds välbefinnag över sin tillvaro. Jesus slet brutalt sönder deras säkerhet med sina suveräna domsord: "I haven djävulen till eder fader!" Inför Gud kan man inte återopa vad man en gång var.

Det är katastrofalt att hålla skenet uppe med vita kläder i förment oskuld inför Gud. Han med ögon såsom eldslågor genomskådar oss i alla fall, och vid uppräckelsen får endast de som helt hör honom till följa med. Har man en gång förlorat sin andliga oskuld; har den första kärleken blivit given åt någon annan än Jesus, då finns en — men endast en — väg tillbaka till jungfrudom och renhet.

I Galaterbrevet är den beskriven. Aposteln Paulus skriver i förtvivlan till galaterna att han knappt vet någon råd med dem, och att han fruktar att han arbetat förgäves för dem. "I, mina barn, som jag nu åter med vända måste föda till livet intill dess att Kristus har tagit gestalt i eder." Det krävs ännu en pånyttfödelse för dem som orenat sig och låtit sig trälbindas under "svaga och arma makter".

Visst är det en fruktansvärd förödmjukelse att erkänna skökosynd. Särskilt i vår tid, då inte många vågar tala om trolöshet och skököväsende som *synd* — vare sig i fysisk eller andlig bemärkelse. Inom alla områden talas om och praktiseras tolerans, frihet och gemenskap, där bibeln talar om löslaktighet och otukt. Men Gud är fruktansvärt gammalmodig. Det han en gång ställt under förbannelse som synd, kommer obönhörligt att en dag förgöras. Därför: Rena dig i tid! Se till att du är jungfru när Jesus kommer! Det kanske betyder att du måste gå genom döden och födas på nytt för att du inte en dag ska stå där med din förlorade oskuld; kvarlämnad på förbannelsens jord som är spard åt eld.

☐ Andra omgången av dialogen om den helige Ande mellan pingstvännerna och katolikerna har inletts i Rom. Genom att klarlägga våra teologiska skiljaktigheter önskar vi eliminera inbillade svårigheter, heter det i ett uttalande från Vatikanen. Betingningen skulle läggas på enheten i bönen och det gemensamma vittnesbördet.

☐ Jesusrörelsen håller på att gå upp i de etablerade kristna församlingarna som finns, var ett av de intryck Jean Malm fått av sin resa i Amerika enligt en rapport i Missionsbaneret. Ungdomarna finner utlopp för sin aktivitet inom församlingarna.

☐ Lewi Pethrus har blivit kommandör av Vasaorden.

☐ Frikyrkomedlemmar bör utträda ur Svenska kyrkan, sade nyligen både missionsföreståndaren för missionsförbundet Gösta Hedberg och avgående ÖM-ledaren Linné Eriksson. Om frikyrkans medlemmar går ut ur Svenska kyrkan finns inte längre något huvudargument för nej till en skilsmässa mellan kyrkan och staten, menade man.

☐ Tjeckoslovakien har problem med ungdomen, enligt en artikel i DN. Dagens ungdom har svårt att känna lika starkt för de ideal som deras föräldrar hade, då de kämpade för socialismen. I en uppmärksam artikel i en av landets tidningar klagar en skribent: Om vi inte ger dem kommunismens ideal, börjar de titta efter ideal någon annanstans, såsom "en allt omfamnande kärlek" eller i bibeln.

☐ Enligt Spaniens nye utrik-

esminister kommer den nya regeringen att sträva efter att föra Spanien närmare Europa och öka dess inflytande och ekonomiska potential. Det betyder alltså en fortsatt öppenhet mot det europeiska maktblocket.

☐ Ökad demokratisering av kyrkan, krävdes vid metodisternas årskonferens i Malmö. För att åtminstone tills vidare minska på könsdiskrimineringen, så att kvinnorna inte skall behöva känna sig förbigångna, beslöt man enhälligt att byta ut alla ord i kyrkoordningen som hänsyftade på "män" mot ordet "personer".

☐ KDS går hårt ut i valstriden. År 1973 sista tillfället för ett fritt val, frågar man i en annons, som man senare tagit avstånd ifrån. Vårt folk känner stor oro inför kommunismens intensiva aktivitet. KDS är dock vaken över denna oerhörda fara, heter det.

Enda möjligheten att vitalisera den politiska debatten är att satsa på KDS, tycker Jack-Tommy Ardenfors, ung pingstpastor från Jönköping, i en insändare i Dagen.

☐ Medan pastorerna i Sverige frivilligt går in i politiken, måste man däremot i Sovjet lagstiftningsvägen försöka få de kristna att inse sitt politiska ansvar. I Nyheter från Sovjetunionen, utgiven av den ryska ambassaden, påpekas uttryckligen att Sovjetunionen, trots illvilliga rykten, har religionsfrihet men med det förbehållet, att det är förbjudet för präster att uppvigla de troende till att vägra fullgöra sina medborgerliga plikter t. ex. att göra värnplikten eller delta i de statliga och samhällspolitiska livet.

RAPPORTER... forts. fr. sid. 10

— Jag kom hit för att studera revolutionen och utbilda mig i hat. Men Jesus mötte med mig och all inre aggression byttes i kärlek till människorna. Nere i bänken satt en ung palestiniere, född i Jerusalem, som var här i samma ärende och som gjort samma erfarenhet några kvällar tidigare.

☐ ☐ ☐

På Midsommarafton hade vi möte ute på basen Johannelund. Många av våra grannar leddes av den friska sången upp till ekparken. Vid elvatiden på kvällen återfanns samma glada sångare i utrikes ankomsthallen på Arlande där det blev ett hjärtligt välkomstmöte för missionär Ernst Högländer och sommaren gäst Jose Gonsalves. Men vi hann med många sånger innan bröderna definitivt intog svensk mark.

☐ ☐ ☐

Så blev det en högst internationell avslutning på årets tältserie. Jose Gonsalves, denne enkle evangelist, framförde sitt budskap i flammade appeller och innan dopet lästes Johannes 3:16: Ty så älskade Gud världen... på tre språk. Portugisiska, arabiska och indiska. Vi lever i en ny missionsepok som kommer att uppta mycket av vår tid i Malmköping. Men det blir en missionsinsats i skymningsljuset över världen. Där det behövs mycket av elden och ljuset ovanifrån.

Lasse Andersson

RAPPORTER... forts. fr. sid. 11

Helgen därpå lyssnar Walid till vårt andliga budskap på Sergels torg. Han blir gripen i sitt hjärta och kommer med oss till Tantolunden. Och Walid, en palestiniere som aldrig hört det frälsande budskapet från Jesus, får sig tolkat evangelium om den försonande Guden.

På samma sätt har vi nått många svenskar under våra torgmöten. Kjell och Margareta, ett ungt par, fick kontakt med oss på torget och följde sedan med till Johan-

Forts. sid. 18

Essie Lundh

På vägen hem

Samma väg samma kraft

När man läser om de första kristna kan man inte undgå att bli gripen av deras frimodiga och helhjärtade efterföljelse. När judarnas högsta myndighet förbjöd dem att tala eller undervisa i Jesu namn blev svaret: "Vi kan inte annat än tala om det som vi har sett och hört."

Vi har mycket att lära av den första församlingen. Där åtföljdes frälsningsupplevelsen omedelbart av dopet. Efter Petrus pingstpredikan döptes, på en enda dag, tretusen personer. Idag är troendepetet en stötesten för åtskilliga kristna. Men den som uppriktigt söker sanningen behöver inte sväva i okunnighet om vägen. Den går vid dopgraven.

"De höll fast vid apostlarnas undervisning och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna." Det som förenar de kristna är inte i första hand gemensamma intressen och det behövs inte heller någon organisation för att hålla samman församlingen. Nej, vi upplever det underbara att människor som annars är mycket olika är ett i anden. Det är den andliga gemenskapen som förenar oss.

De första kristna upplevde väckelse, andeutgjutelse, helbräddagörelser, under och tecken, och stor nåd och kraft. Men förföljelsen, misshandel, fängelsestraff och martyrskap hörde också till

bilden. Efter Stefanus martyrdöd utbröt en svår förföljelse mot Jerusalemförsamlingen. "Och alla, utom apostlarna, blev kringspidda över Judéens och Samariens landsbygd." De fick fly från sina hem och allt de ägde. Beklagade de den lott som drabbat dem? Förklorade de tron och visionen? Nej! "De som hade blivit kringspidda gick från plats till plats och förkunnade evangelium." De var uppfyllda av helig Ande och frimodighet. De var medvetna om att de var främlingar och gäster på jorden.

Vi som vill följa Jesus idag, ryggar vi inte tillbaka för varje tanke på förföljelse? Vi vill ha det så tryggt, ombonat och bekvämt. Men Jesus har inte ändrat villkoren för efterföljelse. Många, många kristna genom alla tider och över hela världen har fått ge sina liv för sin tro. Jesus har sagt: "Tjänaren är icke större än sin herre. Har de förföljt mig, skall de också förfölja er." Jesus har kallat oss att följa honom både i medgång och motgång. Yttre förhållanden ändrar inte kallelsens innebörd. Vi är kallade att vara vittnen för honom under alla omständigheter och vi har tillgång till samma kraftkällor som de första kristna. Men då gäller det att vi går samma väg som de gick. Trons och bönens väg.

Essie

RAPPORTER... forts. fr. sid. 17

nelund och i väckelsemötet på kvällen kände deras öppna hjärtan Guds kraft och de blev frälsta.

Många andra har kommit till oss på det sättet. Fred, Tommy och Doris. Vi ser vilken knutpunkt för Guds gärningar som Sergels torg är. Här är hundratals människor som hör vårt budskap varje gång. Och tro inte att de förblir kalla i sina hjärtan. Den människa som tappat kontakten med Gud finns i otaliga exemplar på Sergels torg varje dag, men det är en sliten människa, hungrande, oviss, längtande.

Björn Blåhammar

GRÖNA VÄGEN OCH KRONPRINSEN har nått SMU. Vi citerar från Dagens rapport: På från scoutlägret: På söndagen invigde kronprinsen en utställning på Läckö slott. Vid lägerbålet medverkade en livs levande ko, en katt, en gris och en get.

**Folk i
uppror**

**nationer
i
omdaning**

**mission
i ny
situation**

följ med i

MIDNATTS- ROPET

läs den — sprid den

MRL 2108

JESUSFOLKETS HALLELUJAKÖR:

Väckelsen är här/ Det som håller
liv i mig/ Glory, glory, glory/ Åra,
åra, åra/ Jesusfolkets hallelujakör/
Till harpors spel/ Det skall bli ett
härligt möte uti skyn/ Trist i verden
det er i vår tid/ Halleluja-land/
Min kung och jag/ Elden brinner/
När de frälsta tåga in/
Barnen sjunger:
Varje dag/ Jesus har en bok i him-
len/ Med Jesus i familjen/ Mara-
natabarnen/ Gud som haver barnen
kär

Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 108

MRL 2106

**CHRISTINA SONESSON, IRENE
OCH RUT-MARI DAHLBERG:**

Om du förstod/ Vi går hand i
hand/ Kristallhavet/ O, härliga dag/
Vägen, sanningen och livet/ Ovär-
dig/ Jesus är vägen/ Maria Magda-
lena/ Gudasonen/ Försent, försent
Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 106

MRL 2105

**TOLV OMTYCKTA ANDLIGA
SÅNGER:**

A hvilken dag det blir/ Jag lever i
dag/ Sådan är Han än i dag/ Vi
reser hem/ Vem är Jesus/ O,
Golgata den platsen är/ I Egyptens
mörker/ Jeg er fri, lykkelig/ Ske
Din vilja med mitt liv/ Ingen är så
full av nåd/ Jag vet att Jesus
lever/ All min synd Jesus tog/
Pris kr 22:50 (med moms)

Kassettband KB 103

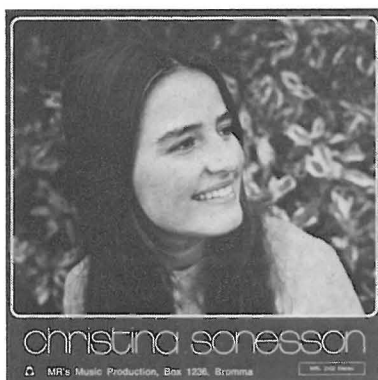

MRL 2102

CHRISTINA SONESSON:

Pilgrimmens längtan/ Men om Du
kom just nu/ Om jag ägde allt/ O
rena mitt hjärta/ Se det väller fram
en flod/ En gång jag levde utan
frid/ Kommen till mig/ I glans och
i åra/ När morgonen kommer/ Jag
kan aldrig aldrig glömma/ Mannen
Jesus/ Ej jag räds/
Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 102

christina sonesson

MR's Music Production, Box 1336, Bromma

LIVE-LP à 13:50

Åter till BIBELN

Maramatakongressen i Malmköpingsveckan 1969

MR's

MR's

Malmköpingsveckan 1969

MRL 2104 mono

JESUS är uppstånden

Maramatakongressen med

SÅNG O MUSA
WENZELBÖRD

Pingstkongressen 1966

MRL 2103 mono

DIREKTUPPTAGNING

MRL 2101

MARANATA möte i RADIO

Maranatamöte i radio

MRL 2101 mono

MR's
musikproduktion

161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

(Ovanstående skivor finns även på kassettband)

Då börjar livet

Gud kallar människor idag.

Inte till moral. Inte till lag. Inte till ideal.

Gud kallar människor till frälsning.

Frälsning?

Gud kallar människor till frälsning från sig själva. Varför nu detta? Varför måste man frälsas från sig själv?

Därför att Gud skapade människan med fri vilja. Men människan ville göra sig oberoende av Gud. Vill bli större än Gud.

Människan är inte härskare. Men hon är behärskad. Av en ande. Den ensamma människan som kämpar för att förverkliga sig själv, är en myt. Det finns ingen ensam människa. Den ensamma människan är slav under sig själv. Slav under sin egen ondska.

Men därför att Satans ande bor i henne. *

När människan vänder åter till Gud får hon kraft att bli herre över sig själv. Då börjar livsbejakelsen.

Vad är då Gud?

Gud gav sig själv personlig gestalt när Han sände sin Son för att frälsa världen.

Det är i åkallan av den uppståndne, verkande och frälsande Jesus Kristus, som människan finner vägen tillbaka till sitt eget ursprung.

Vi är ursprungets barn, Guds barn, och Gud har gett oss en väg att leva med Honom, och det är att ta emot personlig frälsning i Jesus Kristus.

Välkommen till

MARANATATÄLTET

14—22 juli 1973

- Upplev evangelium i funktion
- Spännande missionsrapporter från 4 världsdelar
- Tre samlingar dagligen

Väckelsemöten vardagar 19.30 och söndagar 19.00

— Servering —

MALMAHED — MALMKÖPING

URKRISTEN församlingsgemenskap NU!